

ΝΕΑ ΕΣΤΙΑ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΑΙ :

ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΞΕΝΟΠΟΥΛΟΣ — ΠΕΤΡΟΣ ΧΑΡΗΣ

ΤΟΜΟΣ ΔΕΚΑΤΟΣ ΕΚΤΟΣ

ΙΟΥΛΙΟΣ — ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ

1934

ΙΩΑΝΝΗΣ Δ. ΚΟΛΛΑΡΟΣ & ΣΙΑ ΕΚΔΟΤΑΙ
ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟΝ ΤΗΣ «ΕΣΤΙΑΣ» — ΣΤΑΔΙΟΥ 46Α
ΑΘΗΝΑΙ

ΙΩΑΝΝΙΝΑ 2008

ὄ,τι ἓνας λογοτέχνης; Θὰ ἦταν σὰ νὰ λέγαμε ὅτι τὸν Μπωτνλαίρ δὲ θάπρεπε νὰ τὸν μεταφράσῃ ὁ Οὐράνης λ.χ. ἢ ὁ Τέλλος Ἄγρας, ἀλλὰ ἓνας ἄριστος καὶ ἰκανώτατος... καθηγητὴς τῆς γαλλικῆς!

Δὲν εἶναι τὸ ἴδιο Εὐριπίδης καὶ Μπωτνλαίρ! Καὶ γιατί, παρακαλῶ; Μήπως ἐπειδὴ ὁ πρῶτος εἶναι ἀρχαῖος καὶ ἔγραψε ἑλληνικὰ καὶ ὄχι γαλλικά, ἔπαψε νὰ εἶναι ποιητὴς, καὶ κατάντησε ἓνα ἀλλο *κείμενο* (ὑποκείμενο, ρῆμα, κατηγορούμενο), ἓνα σύολο ἀπὸ *νοήματα* πού πρόκειται νὰ μεταφράσουμε ὅσο γίνεται πιὸ πιστά; Κείμενο καὶ νοήματα, λοιπόν, μόνον εἶναι ὁ ἀρχαῖος ποιητὴς, ὁ ἀρχαῖος πεζογράφος, ἢ *πρὸ πάντων ὄ,τι ἀκριβῶς καὶ ὁ νεώτερος, δηλαδὴ λόγος μουσικός, ἀρχιτεκτονημένος, καλλιτεχνικὰ ἀρθρωμένος*; Καὶ τὸν λογον αὐτόν, ποιητικὸ ἢ πεζο, ἀδιάφορο, μὲ τις χίλιες μύριες ἀποχρώσεις, μὲ τις χίλιες μύριες ωραιότητες, καὶ τοὺς ρυθμούς, καὶ τοὺς κυματισμούς, τὰ σαλέματα καὶ τὰ τραντάγματα, τὶς ἀπαλότητες καὶ τὶς τραχύτητες, καὶ τὸν τόνο τὸν ἐπίσημο, τὸν οἰκείο, τὸν τρυφερό, τὸν ἐκστατικό, τὸν γαλήνιο, τὸν ὀργίλο, καὶ ὅλη αὐτὴ τὴν μαγικὴ συνάρτηση τῶν λέξεων πού λέγεται ποίηση, ἢ πεζογραφία, καὶ τὸν λόγο, λοιπόν, αὐτόν, τὸν ἀποκλειστικὰ καλλιτεχνικό, καὶ πού ἡ ἀξία του πᾶσα δὲν ἔγκειται παρὰ στὸ ὅτι καὶ μόνον εἶναι καλλιτεχνικός, θὰ τὸν ἀποδώσῃ καλύτερα ἓνας ἐπιστήμονας παρ' ὄ,τι ἓνας λογοτέχνης; Τὸ πρᾶγμα εἶναι, ἄς τ' ὁμολογήσουμε, τουλάχιστον κωμικό.

Ἄλλὰ εἶπαμε. Ἡ νοσηροπία τῶν ἐλλήνων ἐπιστημόνων εἶναι ἀρκετὰ περιέργη. Ἐγώ, ὡστόσο, εἶμαι εὐχαριστημένος μὲ τὴν κατάστασιν ἐκεῖ πού βρίσκεται τώρα. Γιατί, ἐπιτέλους, μὲ τὴ φύρα πού πήραν, τίποτε δὲν ἐμποδίζει τοὺς Ἕλληνες ἐπιστήμονες νὰ βγοῦν αὐριο καὶ νὰ ποῦν ὅτι ὄχι μόνον τὰ νοήματα, ἀλλὰ καὶ ὀλόκληρη τὴν ποίηση τοῦ Αἰσχύλου τὴν αἰσθάνεται καλλίτερα ἓνας γραμματικός — ὁ κ. Croisset ἢ ὁ φίλος μας κ. Ρουσσέλ, — παρὰ ἓνας ποιητὴς, ὁ Γρυπάρης ἢ ὁ Κλωντέλ.

Φιλικώτατα
Κ. ΠΑΡΑΣΧΟΣ

Ἡ Εἰσαγωγή τοῦ «Συμποσίου».

Ἀγαπητὴ «Νέα Ἐστία»,

Ὅσον ἀφορᾷ τὴν Εἰσαγωγὴν τοῦ Συμποσίου, ἢ ὅποια ἐκρίθη καὶ κατεκρίθη ὡς ὑπερβολικὰ ἐκτενής, ἄς μοῦ ἐπιτραπῇ ν' ἀναφέρω μερικὰ παραδείγματα ἀπὸ τὰς ἐκδόσεις Budé. *Πλάτωνος Συμποσίου*: Εἰσαγωγή σελ. 121 + Κείμενον-μεταφρασ. σελ. 184. *Πλάτωνος Φαῖδρος*: σ. 185 + 192. Τοῦ Ἡροδότου δὲ ἡ εἰσαγωγή ἀποτελεῖ αὐτοτελὴ τόμον. Ἄς προστεθῇ ἐπίσης α') ὅτι ἡ Εἰσαγωγή τῶν γαλλικῶν ἐκδόσεων τυπώνεται μὲ στοιχεῖα μικρὰ καὶ χωρὶς διάστιχα, ὥστε 121 σελίδες ἐκείνης ἀντιστοιχοῦν πρὸς 200 τοῦλάχιστον τῆς «Ἑλληνικῆς Βιβλιοθήκης». β') ὅτι εἰς τὰ γαλλικά ὑπάρχουν ἓνα πληθος βιβλία περὶ τοῦ Πλάτωνος, εἰς τὰ ὅποια ἤμπορεῖ κανεὶς νὰ παραπέμψῃ τὸν ἀναγνώστην, ὁ δὲ

ἐκδότης τοῦ Συμποσίου L. Robin ἔχει γράψῃ ὀλόκληρον βιβλίον περὶ τοῦ Πλατωνικοῦ ἔρωτος, ὥστε εἶχε τὴν εὐκολίαν νὰ παραλείψῃ πολλά. Τὸν Ἕλληνα ὁμως ἀναγνώστην πού νὰ παραπέμψῃ κανεὶς, ἀφοῦ δὲν ὑπάρχει οὔτε ἓνα γενικὸν περὶ Πλάτωνος βιβλίον εἰς τὴν γλῶσσάν μας; Μ' αὐτὸ δὲν θέλω νὰ εἰπῶ, ὅτι ὅλαι αἱ ἐκδόσεις τῆς «Ἑλληνικῆς Βιβλιοθήκης» πρόκειται ἢ πρέπει νὰ ἔχουν τόσον ἐκτενεῖς Εἰσαγωγάς, ἀλλ' ὅτι ἡ ἔκτασις κάθε Εἰσαγωγῆς εἶναι σχετικὴ καὶ κρίνεται ἀναλόγως τῆς ἀξίας καὶ τῆς ἐσωτερικῆς ἀναγκαιότητος τοῦ περιεχομένου τῆς. Εἰς τὴν Εἰσαγωγὴν τοῦ Συμποσίου ἓνα μόνον κεφάλαιον ὑπάρχει, ὅπου ἡ ἀναγκαιότης αὐτὴ ἔχει ὑποκειμενικώτερον χαρακτῆρα: Τὸ περὶ πλατωνικοῦ ἔρωτος καὶ χριστιανικῆς ἀγάπης, τὸ ὅλον 16 σελίδες. Ἄλλὰ τὸ θέμα εἶναι τόσον ἐνδιαφέρον! Ἐπεὶτα τελείως νὰ ἐξαφανισθῇ τοῦ ἐρμηνευτοῦ ἢ προσωπικότητος ἀπὸ ἓνα ἔργον καθολικώτερον δὲν εἶναι οὔτε δυνατόν οὔτε σκόπιμον.

Μετὰ τιμῆς
Ι. ΣΥΚΟΥΤΡΗΣ

Ὁ τάφος τοῦ Καρυωτάκη.

Φίλη «Νέα Ἐστία»,

Στὸ σημείωμα γιὰ τὶς «τρὶς ἀπόπειρες» τοῦ Καρυωτάκη, ὁ κ. Ἀθαν. Ἀρκουμάνης γράφει πὺς περνώντας τὸ 1931 ἀπὸ τὴν Πυρέβεζα βρῆκε τὸν τάφο τοῦ ποιητοῦ χορτασιασμένο καὶ τὸ σταυρὸ ξεθωριασμένο, μὲ τ' ὄνομα πού κόντευε νὰ σβύσῃ.

Γιὰ νὰ σωθῇ ἀπὸ τὴ λησμονιὰ τὸ μέρος ὅπου κοιμᾶται τὸν τελευταῖο του ὕπνο ὁ ἄμοιρος τραγουδιστὴς, δὲν θὰ μπορούσε νὰ συσταθῇ ἀπὸ θαυμαστὲς καὶ φίλους ἓνας ὄμιλος — ὅπως γίνεται καὶ στὴ Γαλλία — πού μὲ τὴν ἐπωνυμία «Οἱ φίλοι τοῦ Καρυωτάκη» θὰ φρόντιζε γιὰ τὴν περιποίησιν τοῦ τάφου καὶ κάθε σχετικὸ; Ρίχνω μίαν ἰδέαν. Ἄλλοι ἄς τὴν πραγματοποιήσουν.

Φιλικώτατα
ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΡΑΤΣΙΚΑΣ

Οἱ εἰκόνες τοῦ τρύχους

Ἡ εἰκονογράφηση τοῦ τρύχους τούτου ἔγινε, — ἐξαιρεση ἀποτελεῖ μόνον τὸ ἐκτὸς κειμένου πορτραῖτο, — μὲ ἔργα Ἑλλήνων ζωγράφων καὶ γλυπτῶν, πού ἐξετεθήσαν στὴν ἐφετηνὴ ἐκθεσὴ τῆς Βενετίας. Ἀπὸ τὰ ἔργα τῶν καλλιτεχνῶν μας, πού εἶναι γνωστὸν ὅτι πρώτη φορὰ ἐμφανίζονται στὴ διεθνῇ αὐτῇ ἐκθεσῇ, ἐπωλήθησαν ὡς τώρα δύο τοῦ κ. Ο. Ἀργυροῦ, ἓνα τοῦ κ. Θ. Θωμοπούλου καὶ ἓνα τοῦ κ. Λ. Γεραλῆ.

Ο ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΣ Βεντέττες.

Ὁ Κινηματογράφος, γιὰ τὸ πολὺ κοινόν, εἶναι κυρίως οἱ ἠθοποιοὶ του: οἱ βεντέττες, οἱ ἀστέρες Μερικοὶ ἀπ' αὐτοὺς ἔχουν γνωρίσει φήμη καὶ δόξα πού θὰ τὴ ζήλευσαν οἱ σπουδαιότερες προσωπικότητες τῆς ἐποχῆς. Τὸ ὄ-